20/01/2022

Vizitele de Bobotează în diaspora, mult mai complexe decât în țară: Evocarea unui preot din Austria

Ianuarie este lună de vizite pastorale în diaspora. Pentru că atunci se întorc românii din vacanță, este posibilă primirea preotului cu Agheasma Mare. Dar vizita este mult mai complexă decât o percepem în țară. Distanțele sunt mari, programul de muncă, intens, se fac liste, se merge cu mașina. Cu prilejul acestei vizite preotul îndeplinește adesea și alte servicii liturgice precum sfințirea locuințelor, spovedania și împărtășirea celor imobilizați.

„Dacă în ianuarie 2021 în Austria restricțiile au fost mai severe, slujba de Bobotează oficiindu-se fără posibilitatea prezenței credincioșilor, la debutul anului 2022 contextul legislativ a permis atât participarea credincioșilor la sfintele slujbe, cât și vizita preotului la locuințele credincioșilor pentru a le sfinți cu Agheasma Mare”, evocă Pr. Catalin Soare din St. Pölten, Austria.

Preotul mărturisește că această perioadă a anului reprezintă o șansă deosebită atât pentru părintele slujitor, cât și pentru enoriași de a se cunoaște mai bine.

Vizitele, cu programare

„Împrejurările din diaspora, unde credincioșii arondați unei parohii locuiesc la distanță mare unii față de alții, schimbarea deasă a adreselor, precum și programul de muncă intens al credincioșilor, nu permite vizitarea lor decât în urma unei înscrieri prealabile pe o listă la biserică, prin mesaj telefonic sau prin e-mail”.

„În cazul parohiei noastre, numărul credincioșilor care locuiesc în proximitatea bisericii este nesemnificativ. Astfel, păstorul reușește să ajungă la adresele indicate doar cu mașina personală sau cu a celor care-l însoțesc, și de multe ori numai cu ajutorul sistemului de navigație sau orientându-se după indicațiile oferite de credincioși prin telefon”.

„În diaspora, vizitarea majorității credincioșilor se realizează cu precădere o dată în an, în luna ianuarie, contopindu-se Ajunul Nașterii cu cel al Bobotezei”, explică Părintele Soare. Una dintre principalele cauze este faptul că majoritatea părinților elevilor și studenților, odată cu începerea vacanței de Crăciun, preferă să meargă în țară, de unde revin puțin înainte de reluarea cursurilor și de terminarea concediilor. Desigur, unele familii sunt vizitate și în alte perioade ale anului, atunci când este cazul.

Parohul românilor din Sankt Pölten evocă, într-un text publicat pe site-ul Mitropoliei Germaniei, Europei Centrale și de Nord, modul în care decurg aceste vizite, atât din experiența personală precum și din experiențele împărtășite de alți părinți colegi:

„În primul rând, sacerdotul se achită cu acest prilej oferit de sfințirea locuințelor și de alte necesități liturgice ale credincioșilor: spovedania și împărtășania celor invalizi sau imobilizați din diferite motive la domiciliu, citirea de molifte la nașterea pruncilor, săvârșirea de rugăciuni speciale cum ar fi binecuvântarea utilajelor sau a vehiculelor, precum și programarea și pregătirea în vedere primirii tainelor botezului sau a cununiei. De aceea, intervalul de vizitare a credincioșilor în luna ianuarie poate varia de la o parohie la alta, prelungindu-se în funcție de împrejurările date”.

„Anul acesta am avut bucuria să fiu invitat prin intermediul credincioșilor români să sfințesc casele vecinilor lor, ortodocși de alte naționalități care nu au un preot din jurisdicția lor care să poată ajunge la locuința lor. Bineînțeles, cunoștințele de limbă germană, de termeni lingvistici și de tradiții specifice popoarelor din Balcani sau din Orient pot fi de un real folos”, spune Preotul Cătălin Soare.

„În vizitele întreprinse se întâlnesc și familii mixte. Un moment îmbucurător apare atunci când preotul este întâmpinat respectuos și cu simpatie de către cei de alte credințe. Desigur, se întâmplă și reversul medaliei, atunci când unii enoriași nu

îndrăznesc sau nu pot primi preotul ortodox român din teama de a nu fi blamați de vecini sau de proprietarii de la care au închiriat locuința”.

Lipsa de timp, o reală provocare
„Suntem nevoiți să recunoaștem că lipsa de timp de ambele părți, viteza pe care o trebuie să o atingă preotul sfințitor pentru a putea respecta programările (unii credincioși lucrează în trei schimburi, alții au copii mici care nu pot fi deranjați la o oră mai târzie) reprezintă provocări care nu sunt întotdeauna înțelese sau acceptate de către toți aflați în această situație”.

Părintele Soare amintește practica părintelui ortodox sârb din localitate de a vizita în decursului Postului Mare toate familiile din parohia sa. „Pare mai adecvată contextului din Diaspora”, consideră el. „Însă acest obicei are rădăcini și este fixat adânc în conștiința credincioșilor lui. De aceea nici nu cred că poate fi împrumutat întocmai în cazul parohiilor noastre”.

„În încheiere, se poate afirma că această perioadă oferă credincioșilor o ocazie pentru a se destăinui preotului venit în locuința acestora, prezentându-i acestuia mai pe îndelete greutățile cu care se confruntă (distanța față de rude, singurătatea, șomajul, lipsa cunoștințelor de limbă și a posibilității accesării anumitor drepturi, neîmplinirile de tot felul și regretele, discriminarea), dar constituie și un prilej de anunțare a veștilor bune (a realizărilor pe plan spiritual sau material, al reușitelor copiilor la învățătură și la examene și altele)”.

„Desigur, fiecare păstor de suflete întâlnește alte situații și trăiește diferit experiența comunicării cu credincioșii săi. Evaluarea descrisă în acest sumar articol reprezintă cu certitudine doar o mică parte din ceea ce părinții vizitatori întâlnesc pe teren în mod concret”, își încheie textul Pr. Cătălin Soare.

Foto credit: Mitropolia Germaniei, Europei Centrale și de Nord

basilica.ro